

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 510
Ἀριθμ. Διεκπ. 233

Ἀθήνησι τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2706

Πρὸς
τὸν Εὐλαβέστατον Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες
εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μη-
τροπόλιν Κασσανδρείας, Χάρις εἴη ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ
Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τὴν ἀπει-
ρον Αὐτοῦ φιlanθρωπίαν ἐνανθρωπήσας πρὸς
σωτηρίαν ἡμῶν, καθίδρυσε τὴν Ἀγίαν Ἐκκλησίαν,
πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πιστῶν μετα-
δόσεως τῆς σωτηρίας, διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ
ἁγιασμοῦ καὶ τῆς καθοδηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν
Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ποιμένων
Αὐτῆς. Τούτους δὲ καὶ συνεχιστὰς ὥρισε τοῦ ἀπο-
λυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ κατὰ τοὺς σωτηρίους
λόγους Αὐτοῦ: «*Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ
καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς*» (Ἰωαν. κ', 21). «*Ὁ ἀκούων
ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ
δὲ ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με*»
(Λουκ. ι', 16). «*Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ
ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με*»
(Ἰωαν. ιγ', 20).

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐναν-
θρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ κέκτηται τὸ
τρισσὸν ἀξίωμα συντιθέμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατι-
κοῦ, Προφητικοῦ καὶ Βασιλικοῦ. Τοῦτο μετέδωκεν
εἰς τοὺς Ἀγίους Μαθητὰς Αὐτοῦ καὶ Ἀποστόλους,
ὅπερ καὶ μεταδίδεται διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐν
τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερωσύνης εἰς τοὺς διαδόχους
αὐτῶν. Οὐδὲ δύναται, ἵνα νοηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ
αὐτῶν. «*Χωρὶς τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται*»,
ἔγραφεν ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ Ἰγνάτιος ὁ θεοφό-
ρος. Οὔτε σώζεται ὁ πιστὸς ἐκτὸς Ἐκκλησίας μέ-
νων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφελεῖται ἐν αὐτῇ ἄνευ τῶν

οἰκονόμων τῶν θείων Μυστηρίων, τῶν ποιμένων
Αὐτῆς καὶ διδασκάλων. «*Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς
μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφῆτας, τοὺς δὲ
Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκά-
λους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χρι-
στοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότη-
τα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ νιοῦ τοῦ
Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ*» (Ἐφεσίους δ' 11-13).
Ἀπάντων τῶν χαρισματούχων τῆς Ἐκκλησίας
προεξάρχει ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ εἰς τόπον καὶ τύπον
Χριστοῦ εὐρισκόμενος, ὁ ἐγκεχειρισμένος τὸ ἀνώ-
τατον ἀξίωμα. Πρόδηλος ἄρα καθίσταται ἡ ὑπερ-
τάτη σημασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἀξιώματος ἐν τῇ
Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀναγκαιότης τούτου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ στοργῇ Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου
τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρεί-
ας, συνελθοῦσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνεδριῶν τοῦ
Συνοδικοῦ Μεγάρου τῇ 12ῃ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρί-
ου ἐ.ε., ψήφοις κανονικαῖς ἐξελέξατο καὶ κατέστη-
σεν Μητροπολίτην, εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαρίου τῇ
λήξει αἰοδίδμου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κυ-
ροῦ Συνεσίου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμαν-
δρίτην κ. Νικόδημον Κορακῆν, Κληρικὸν τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης καὶ Καλαμα-
ριάς, δεδοκιμασμένον καὶ ζηλωτὴν, δόκιμον ἐργά-
την τοῦ Εὐαγγελίου, κήρυκα τοῦ Θείου Λόγου καὶ
ικανὴν πείραν κεκτημένον πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ
μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιερατικῆς Δια-
κονίας, τελεσθέντος αὐθιμερὸν τοῦ Μεγάλου Μη-
νύματος.

Οὗτος, ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Σεβασμιωτά-
των Μητροπολιτῶν, τῶν συγκροτούντων τὴν
Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ Θεῇ Χάριτι, ἐχειροτονή-
θη Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης
Μητροπόλεως Κασσανδρείας, τῇ 13ῃ μηνὸς Ἰα-

νουαρίου ἐ.ξ., ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοϋλου, τῇ συμμετοχῇ καὶ ἐτέρων Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν.

Οὕτως οὖν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κασσανδρείας κ. Νικόδημος ἀνεδείχθη τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ποιμενάρχης καὶ προστάτης πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς Χριστιανούς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐπιτελεῖν, μετὰ τῆς τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους.

Ταῦτα ἀγγέλλουσα γηθοσύνως πᾶσιν ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτρέπεται καὶ ἐντέλλεται, ἵνα ὑποδεξάμενοι τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κασσανδρείας κ. Νικόδημον, ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον Ἐπίσκοπον ὑμῶν, πείθησθε καὶ ὑπέικητε αὐτῷ προθύμως, κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες*» (Ἐβρ. γ' 17), μνημονεύετε δὲ οἱ κληρικοὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς θείαις Λειτουργίαις καὶ ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καὶ δεή-

σει κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀπονέμητε δ' αὐτῷ πάντες ὡς Πνευματικῷ Πατρὶ ὑμῶν πᾶσαν τιμὴν.

«*Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (Β' Κορινθ. γ' 13).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Πολυνῆς καὶ Κιλκισίου ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

† Ὁ Ἠλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 511
Ἀριθμ. Διεκπ. 234

Ἀθήνησι τῇ 5ῃ Φεβρουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2707

Πρὸς

τὸν Εὐλαβέστατον Ἱερὸν Κλῆρον
καὶ τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας,
Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Εὐλαβέστατοι Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες
εὐλογημένοι Χριστιανοί, οἱ κατὰ τὴν Ἱερὰν Μη-
τρόπολιν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, Χάρις εἴη
ὑμῖν ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, διὰ τὴν ἀπει-
ρον Αὐτοῦ φιlanθρωπίαν ἐνανθρωπήσας πρὸς
σωτηρίαν ἡμῶν, καθίδρυσε τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν,
πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πιστῶν μετα-
δόσεως τῆς σωτηρίας, διὰ τῆς διδασκαλίας, τοῦ
ἁγιασμοῦ καὶ τῆς καθοδηγήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν
Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν ποιμένων
Αὐτῆς. Τούτους δὲ καὶ συνεχιστὰς ὥρισε τοῦ ἀπο-
λυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ κατὰ τοὺς σωτηρίους
λόγους Αὐτοῦ: «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ
καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰωαν. κ', 21). «Ὁ ἀκούων
ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ, ὁ
δὲ ἀθετῶν ἐμὲ ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με»
(Λουκ. ι', 16). «Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ
ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με»
(Ἰωαν. ιγ', 20).

Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἐναν-
θρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ κέκτηται τὸ
τρισὸν ἀξίωμα συντιθέμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερατι-
κοῦ, Προφητικοῦ καὶ Βασιλικοῦ. Τοῦτο μετέδωκεν
εἰς τοὺς Ἁγίους Μαθητὰς Αὐτοῦ καὶ Ἀποστόλους,
ὅπερ καὶ μεταδίδεται διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν
τῷ Μυστηρίῳ τῆς Ἱερωσύνης εἰς τοὺς διαδόχους
αὐτῶν. Οὐδὲ δύναται, ἵνα νοηθῇ ἡ Ἐκκλησία ἄνευ
αὐτῶν. «Χωρὶς τούτων Ἐκκλησία οὐ καλεῖται»,
ἔγραφεν ὁ Ἀποστολικὸς Πατὴρ Ἰγνάτιος ὁ θεοφό-
ρος. Οὕτε σώζεται ὁ πιστὸς ἐκτὸς Ἐκκλησίας μέ-

νων, ἀλλ' οὔτε καὶ ὠφελεῖται ἐν αὐτῇ ἄνευ τῶν
οἰκονόμων τῶν θείων Μυστηρίων, τῶν ποιμένων
Αὐτῆς καὶ διδασκάλων. «Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς
μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφῆτας, τοὺς δὲ
Εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκά-
λους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον
διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χρι-
στοῦ, μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότη-
τα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ νιοῦ τοῦ
Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσίους δ' 11-13).
Ἀπάντων τῶν χαρισματούχων τῆς Ἐκκλησίας
προεξάρχει ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ εἰς τόπον καὶ τύπον
Χριστοῦ εὐρισκόμενος, ὁ ἐγκεχειρισμένος τὸ ἀνώ-
τατον ἀξίωμα. Πρόδηλος ἄρα καθίσταται ἡ ὑπερ-
τάτη σημασία τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἀξιώματος ἐν τῇ
Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ ἀναγκαιότης τούτου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
ἐν τῇ μερίμνῃ καὶ στοργῇ Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου
τῆς θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπε-
τσῶν καὶ Αἰγίνης, συνελθοῦσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν
Συνεδριῶν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου τῇ 12ῃ τοῦ
μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., ψήφοις κανονικαῖς ἐξελέ-
ξατο καὶ κατέστησεν Μητροπολίτην, εἰς διαδοχὴν
τοῦ παραιτηθέντος Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπε-
τσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, τὸν Πανοσιολογιώ-
τατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἐφραίμ Στενάκη, Κλη-
ρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν
καὶ Αἰγίνης, δεδοκιμασμένον καὶ ζηλωτὴν, δόκι-
μον ἐργάτην τοῦ Εὐαγγελίου, κήρυκα τοῦ Θείου
Λόγου καὶ ἱκανὴν πείραν κεκτημένον πρὸς διεξα-
γωγὴν τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀρχιε-
ρατικῆς Διακονίας, τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ
Μεγάλου Μηνύματος.

Οὗτος, ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Σεβασμιωτά-
των Μητροπολιτῶν, τῶν συγκροτούντων τὴν
Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ Θεῇ Χάριτι, χειροτονή-
θη Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης

Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, τῇ 14ῃ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τῇ συμμετοχῇ καὶ ἐτέρων Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν.

Οὕτως οὖν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ ἀνεδείχθη τῇ Χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος γνήσιος, κανονικὸς καὶ νόμιμος Ποιμέναρχης καὶ προστάτης πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς Χριστιανούς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικά ἐπιτελεῖν, μετὰ τῆς τοῦ Ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τοὺς Νόμους.

Ταῦτα ἀγγέλλουσα γηθοσύνως πᾶσιν ὑμῖν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προτρέπεται καὶ ἐντέλλεται, ἵνα ὑποδεξάμενοι τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον Ἐπίσκοπον ὑμῶν, πείθησθε καὶ ὑπέικητε αὐτῷ προθύμως, κατὰ τὸ παράγγελμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες» (Ἐβρ. ιγ' 17), μνημονεύητε δὲ οἱ κληρικοὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς

θείαις Λειτουργίαις καὶ ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καὶ δεήσεσι κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἀπονέμητε δ' αὐτῷ πάντες ὡς Πνευματικῷ Πατρὶ ὑμῶν πᾶσαν τιμὴν.

«*Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν*» (Β' Κορινθ. ιγ' 13).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Λαγκαδᾶ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ὁ Πολυνῆς καὶ Κιλκισίου ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

† Ὁ Ἠλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀποστολίδης
Ἀρχιμ. Θεολόγος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 668
Ἀριθμ. Διεκπ. 311

Ἀθήνησι τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2709

Πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Τὴν Τρίτην τῶν Σεπτῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδα περάσαντες καὶ μέσον διΐπνεύοντες σήμερον ἡμερῶν τῆς ἐγκρατείας» ὥρισεν ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία νὰ προβάλλεται καὶ νὰ προσκυνῆται ὁ Τίμιμος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς *«ὥσανεὶ ἀναψύχων καὶ ὑποστηρίζων ἡμᾶς»* συγχρόνως ὁμως καὶ *«ὑπομνήσκων ἡμῖν τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ παραμυθούμενος»*, διὰ τοῦτο καὶ καθιερώθη ἡ σημερινὴ Κυριακὴ νὰ ὀνομάζεται Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τὴν αὐτὴν δὲ Κυριακὴν καθὼς καὶ ὁλόκληρον τὴν Γ' Ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν ἀφιέρωσε ἀπὸ ἐτῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν προβολήν, ἐνίσχυσιν καὶ καλλιέργειαν τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων.

Ὁ λόγος δὲ διὰ τὸν ὁποῖον συνεδέθη ἡ Ἑβδομάς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως μετὰ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων εἶναι ἡ ἀντίστοιχος στενὴ σχέση καὶ σύνδεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἱερατικὴν Διακονίαν ἢ ὁποία ὄντως ἀποτελεῖ μίαν διὰ βίου σταυρικὴν πορείαν λατρείας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ οὐσιαστικῆς ἀγάπης καὶ προσφορᾶς πρὸς τὸν συνάνθρωπον. Ὁ Ἱερεὺς προσφέρει ἑαυτὸν ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως εἰς τὴν διακονίαν τοῦ ἁγίου θελήματος τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ὁλόκληρος μία ζωντανή, μία λογικὴ θυσία, διότι αἶρει ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπαρνούμενος τὸν ἑαυτόν του ἀκολουθεῖ μετὰ πιστότητος καὶ ἀφοσιώσεως τὸν πρῶτον καὶ μέγαν Σταυροφόρον Κύριόν του.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο καθιστᾷ τὸν Ἱερέα Ἄγγελον Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἂς μὴ φανῇ τοῦτο ὡς σχῆμα ὑπερβολῆς. Τὸ διακηρύσσει ὁ χρυσορροᾶς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: *«Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶν ὁ Ἱερεὺς, ὅτι οὐ τὰ ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὰ τοῦ πέμποντος ἀναγέλλει»*. Ἀλλὰ καὶ οἱ Πατέρες ἅπαντες τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὑπηρετήσαν τὴν Ἱερωσύνην καὶ ὠμίλησαν δι' αὐτήν, διαπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ φρονήματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὁ Κληρικὸς ὀνομάζεται *«οἰκονόμος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ»* (Α' Κορινθ. 4,1). Ὁ Ἱερεὺς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἵσταται ἐντὸς τοῦ Σιναίου γνόφου τῆς φοβερᾶς Ἁγίας Τραπέζης, ἐκ προσώπου ὅλου τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ δανεῖζει εἰς τὸν Δημιουργὸν τὰς χοϊκὰς χεῖρας του διὰ τὴν προσφορὰν τῶν Θείων, Ἀγίων, Ἀχράντων, Ἀθανάτων, Φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων *«ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων»*. Συγχρόνως ἵσταται ἐνώπιον τοῦ Θεολέκτου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὁ ἐντολοδόχος τοῦ Θεοῦ, μεταδιδούς εἰς τὸν Λαὸν τὴν Χάριν καὶ τὸν Ἀγιασμὸν τὸν ἀναβλύζοντα ἐκ τῆς ἀενάου πηγῆς, ἐξ ἧς παρέχεται *«πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον»*.

Εὐκόλως κατανοεῖ λοιπὸν ὁ οἰοσδήποτε τὸ μέγεθος καὶ τὸ ὕψος τῆς τιμῆς τῆς ἐπιδραφισμένης εἰς τὸν νέον ἐκεῖνον ὅστις ἀποφασίζει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων, διὰ νὰ λάβῃ τὴν χάριν τῆς Ἱερωσύνης. Καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἀποτελεῖ ἢ τοῦλάχιστον δὲν πρέπει νὰ ἀποτελῇ προῖον μιᾶς ξηρᾶς καὶ ὀρθολογιστικῆς διεργασίας, ἀλλὰ καρπὸν ὠρίμου πνευματικῆς σκέψεως καὶ ἀποτελέσμα ἀταλαντεύτου ἐσωτερικῆς κλίσεως διὰ τὴν εἰσόδον εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου. Τὸ γεγονὸς τῆς δημιουργίας καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς τῆς κλίσεως εἰς τὴν ψυχὴν ἑνὸς νέου ἀνθρώπου ἀπετέλει πάντοτε ἕνα μυστήριον δυσερμήνευτον διὰ τοὺς πολλούς. Μά-

λιστα δὲ διὰ τὴν ἰδιαιτέρως ὑλόφρονα καὶ ἀντιπνευματικὴν ἐποχὴν μας τοῦτο ἐκλαμβάνεται ὑπὸ τινων ὡς «μωρία» μὲ θλιβερὰν συνέπειαν ἐνίοτε τὴν σφοδρὰν πολεμικὴν τῆς κλίσεως ταύτης ὁσάκις ἐμφανίζεται ὡς ἀσίγαστος ἐσωτερικὸς πόθος μιᾶς νεανικῆς ὑπάρξεως.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν καὶ κλίσιν ἑνὸς νέου διὰ τὴν Ἱερωσύνην σπουδαιότατον ρόλον παίζει, ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας, καὶ ἡ μέλλουσα σύζυγός του, ἐὰν ἀσφαλῶς δὲν ἔχει ἐπιλεγεῖ ἡ ὁδὸς τῆς ἀγαμίας. Ἡ ἐπιλογή τῆς συζύγου ἀποτελεῖ διὰ τὸν ὑποψήφιον Κληρικὸν τὴν δυσκολωτέραν ἀλλὰ καὶ σημαντικωτέραν ἀπόφασιν τῆς ζωῆς του, διότι ἡ Πρεσβυτέρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπὴ ἱερατικὴ οἰκογένεια ἀποτελοῦν τὸν καθρέπτην τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸν κόσμον.

Ἡ ὁμορφη, ἰσορροπημένη καὶ χαριτωμένη ἱερατικὴ οἰκογένεια, μὲ συνειδητὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διδασκαλίαν καὶ ὁμολογίαν τοῦ Ἱερέως πρὸς τὸ ποίμνιόν του. Ἀπευθυνόμεθα λοιπὸν σήμερον καὶ πρὸς τὰς νέας τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ καλοῦμεν αὐτὰς νὰ μὴ διστάζουν εἰς τὴν ἀπόφασίν των νὰ γίνουν σύζυγοι Ἱερέων. Αἱ Πρεσβυτέραι τιμῶνται ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐπιφορτιζόμεναι μὲ τὴν εὐλογίαν νὰ ὑπηρετοῦν τὴν θείαν καὶ ἀνθρωπίνην διάστασιν τῆς Ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, λόγος διὰ τὸν ὅποιον εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς πατρίδος μας θεωρεῖται μεγίστη τιμὴ διὰ τὴν οἰκογένειαν μιᾶς νέας τὸ νὰ γίνῃ Πρεσβυτέρα.

Ἀπευθυνόμεθα τέλος πρὸς τοὺς νέους οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται αὐτὴν τὴν κλίσιν πρὸς τὴν Ἱερωσύνην ἣ δὲν ἀποκλείουν ἀπὸ τὴν ζωὴν των τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο. Εὐλογημένη καὶ ἀγία εἶναι ἡ κλίσις σας αὐτὴ, ἀγαπητὰ μας παιδιά. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ἐρησυχασμόν, ἐπανάπαυσιν, αὐτάρκειαν καὶ ἀμέλειαν διὰ τὴν πνευματικὴν καλλιέργειαν καὶ πρόοδον. «Μὲ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος...» (Α' Τιμ. δ', 14) τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἀντιθέτως ἀπαιτεῖται συνεχὴς ἐπαγρύπνησις καὶ πνευματικὴ ἐγρήγορσις καὶ καταβολὴ πάσης δυνατῆς προσπάθειας διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ὑπαρχούσης κλίσεως, «ἀναζωπυρεῖν τὸν χάρισμα τοῦ Θεοῦ» (Β' Τιμ. α', 6). Τὸ σημαντικώτερον δὲ στοιχεῖον διὰ νὰ διατηρηθῇ, αὐξηθῇ καὶ πραγματοποιηθῇ αὐτὴ ἡ εὐλογημένη ὄντως κλίσις εἶναι τὸ νὰ συνυπάρχῃ ἡ κλίσις αὐτὴ

μὲ τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὁ ὑποψήφιος Κληρικὸς ἐντὸς του ἀλλὰ καὶ νὰ διαπιστώνῃ ἐκ τῶν γεγονότων τῆς ζωῆς του, διότι «οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ» (Ἐβρ. ε', 4).

Θεόλεκτον Πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας,

Ἀπευθυνόμεθα, ἐν κατακλείδι, πρὸς ὅλους ἐσᾶς τοὺς ἀδελφούς μας, καὶ παρακαλοῦμεν θερμῶς νὰ προσεύχεσθε διὰ τὸν Ἱερόν Κληρόν ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ὥστε νὰ ἀναδεικνύωνται Κληρικοί, οἱ ὅποιοι θὰ τιμοῦν τὸ Σχῆμα, συνδυάζοντες ἀρμονικῶς τὴν βαθεῖαν πίστιν, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν καθαρότητα μὲ τὴν ὀξυδέρκειαν καὶ τὴν εὐαισθησίαν τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ ὁ σύγχρονος κόσμος.

Μὲ τὴν «ἐν φόβῳ Θεοῦ» πεποιθήσιν ὅτι δεόμενοι τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας Δομήτορος ἀναφέροντες εἰς Αὐτὸν τὰς ἰδικὰς μας καὶ τὰς ἰδικὰς σας προσευχάς, «οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν, οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς Αὐτοῦ» (Θεῖα Λειτουργία Μεγάλου Βασιλείου), σᾶς εὐλογοῦμεν ἐκ μέσης καρδίας καὶ εὐχόμεθα ὅπως «ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος καὶ θεία δύναμις τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ» ἐνισχύῃ ὑμᾶς καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἵνα ἀξιωθῶμεν ἅπαντες «ἀκατακρίτως φθᾶσαι καὶ προσκυνῆσαι» τὰ Σεπτὰ Πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ἀγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων

† Ὁ Πολυνῆς καὶ Κιλκισίου Ἀπόστολος

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντώνιος

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκόπιος

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς Προκόπιος

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Διονύσιος

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Τρίκης καὶ Σταγῶν Ἀλέξιος

† Ὁ Ἀττικῆς Παντελεήμων

† Ὁ Καρπενησίου Νικόλαος

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 761
Ἀριθμ. Διεκπ. 350

Ἀθήνησι τῇ 22ῃ Φεβρουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2710*

Πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμον Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«*Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*».

Τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἑορτάζει σήμερον μετὰ πάσης λαμπρότητος ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, Ἑορτὴν κατὰ τὴν ὁποίαν, «*ὁ πάντων Δεσπότης καὶ Σωτὴρ, βουλόμενος θεράπευσαι τὸ ἄλγος, καὶ οἰκοδομῆσαι τὸ κατεστραμμένον, καὶ διορθῶσαι τὸ ἡλαττωμένον, ἐπεὶ ἀπὸ γυναικὸς ὁ θάνατος εἰς τὸν κόσμον κατήλθε, ἐκ Γυναικὸς Παρθένου αὐτὸς ἐγένετο, ἵνα τὸν θάνατον ἐκκλείσῃ καὶ τὸ ἐλλείπον πληρώσῃ...*», κατὰ τὸν Ἅγιον Ἐπιφάνιον Κύπρου, καὶ αὐτὸ τὸ «*μέγα μυστήριον καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον*» μεταφέρει σήμερον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ οὐράνια σκηνώματα ὁ «*Γαβριήλ, ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος*», διὰ τῆς Θεοτόκου.

Ταυτοχρόνως ὁμως, καὶ μίαν ἄλλην ἑορτὴν μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ σημερινὴ ἡμέρα· τὴν ἑορτὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους. Ὁρθοί, καὶ πάλιν σήμερον, ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρὸ τῶν μεγάλων μνημείων ὧσων κατώρθωσαν νὰ κάνουν τὸ ὄνειρον τῆς ἐλευθερίας πραγματικότητα, διερωτώμεθα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ φανῶμεν ἄξιοι τῶν, εἰς τοὺς δυσκόλους αὐτοὺς χρόνους κατὰ τοὺς ὁποίους μᾶς ἔχει κληροδοτηθῇ ἡ εὐθύνη νὰ σηκώσωμεν εἰς τοὺς ὤμους μας τὴν ἱερὰν κιβωτὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος εἶναι ὥρα συλλογικῆς μνήμης τοῦ λαοῦ μας, διότι μέσα ἀπὸ αὐτὴν μπορεῖ νὰ ἀντικρύσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ τὸ μέλλον τοῦ.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ τροφὸς αὐτῆ τοῦ

Ἔθνους καὶ τῆς ἱστορίας του, ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἐκείνη ἡ ὁποία διετήρησεν τὴν πνευματικὴν ἐνότητα Ὁρθοδοξίας καὶ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἐγεώργησεν ὑπομονετικῶς ἐπὶ τετρακόσια χρόνια, κάτω ἀπὸ τὸν ἀποκαλυπτικὸν φωτισμὸν τοῦ λυτρωτικοῦ μηνύματος τοῦ Χριστοῦ. Ὁρθοδοξία καὶ Ἑλληνισμὸς ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀδελφосύνην τῶν Ἑλλήνων μὲ βαθεῖς καὶ μυστικὸς ἀθραύστους δεσμοὺς πολλαπλῆς συγγενείας. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐνότητα ἐξεκίνησεν ἡ Ἐπανάστασις, ἐπῆραν δύναμιν οἱ ἀγωνισταί, ἦντλησεν ἐνίσχυσιν καὶ περιεπάτησε μὲ τὴν κεφαλὴν ὑψηλά, ἕως τὴν ἀγχόνην, ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους. Οἱ Μοναχοὶ εἰς τὰ Μοναστήρια διέσωσαν «*μυρίους κινδύνους*» τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐκράτησαν ἄσβεστον τὴν φλόγαν τῆς πίστεως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, διότι πίστις ὅλων ἦταν ὅτι τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι νόημα ὑψηλόφρον, ἐφ' ὅσον δι' αὐτὴν ἐσαρκώθη ὁ Θεὸς καὶ ἐγένεν ἄνθρωπος, ὅταν «*δύναμις Θεοῦ ἐπελθοῦσα τῇ Παρθένῳ ἐπεσκίασεν αὐτὴν καὶ κυφορῇσαι παρθένον οὕσαν πεποίηκεν*».

Οὐδεμία Ἐπανάστασις δὲν ἀνέδειξεν Ἀγίους· ὅλοι αἱ προηγούμεναι Ἐπαναστάσεις ἐδημιούργησαν Ἡρώας, ἀλλὰ ὄχι Ἀγίους. Τὸ '21 ἔρχεται καὶ πάλιν ὀλοσκέπαστον ἀπὸ τὸ χρυσὸν νέφος τῶν Ἀγίων καὶ Μαρτύρων, τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἐφλογίζοντο ἀπὸ πίστιν εἰς τὰ ἐπουράνια καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῶν, χωρὶς στείρους συναισθηματισμοὺς, ἦταν ἐνωμένοι μὲ τὸν Θεὸν ἐνῶ ἡ φωνὴ τοῦ ἐθνικοῦ χρέους ἀντηχοῦσε ἐντὸς αὐτῶν μὲ τὴν φωνὴν τῆς ἀθανασίας. Ἡ Ἐπανάστασις ἐκείνη ἐπίσης εὐωδίαζεν ἀπὸ ἀρετῆν· ὑπῆρξεν Ἐπανάστασις ἡγιασμένη, ἡ ὁποία ἐξεχύθη ὡς ἀνὰ λάβα ἀπὸ τὰ στήθη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι δὲν τὴν ἔκαναν μόνον οἱ προύχοντες τοῦ λαοῦ ἀλλὰ κυρίως οἱ σεμνοὶ καὶ ἀνώνυμοι ἐκεῖνοι πρόγονοί μας, οἱ ὁποῖοι ἐζοῦσαν εἰς τὰς ἐρημίας καὶ τὰ γυμνά βουνά, ἄνθρωποι ταπεινοί, ἀνυποχώρητοι

* Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίαις τὴν 25ην Μαρτίου.

εἰς τὴν πίστιν των, διὰ τὰς ἡγιασμένας ψυχὰς τῶν ὁποίων προσευχόμεθα σήμερον ὅλοι εἰς τὸν Θεόν.

Πῶς δυνάμεθα νὰ σταθῶμεν ὁμῶς ἐμεῖς οἱ Νεοέλληνες, πρὸ αὐτῶν τῶν Ἀγίων, τῶν Ἡρώων οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τοῦ ἥθους εἰς ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην; Ἡ εὐθύνη μας εἶναι εὐθύνη φρουρῶν, εὐθύνη μαρτύρων ἑνὸς κόσμου ὁ ὁποῖος παλεύει διὰ τὴν διάρκειάν του εἰς τὰς συντεταγμένας τῆς ἱστορίας.

Ἡ Ἐκκλησία καὶ πάλιν σήμερον καταθέτει μετὸν διαυγῆ καὶ κρυστάλλινον λόγον τῆς τὴν μαρτυρίαν τῆς, εἰς ἓνα κόσμον ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀντιτάξῃ τὸ φῶς εἰς τὴν φθοράν, τὴν ζωὴν εἰς τὸν θάνατον, νὰ ἀποσαφηνίσῃ τὴν πνευματικὴν του ταυτότητα καὶ νὰ στραφῇ πρὸς τὰ αἰώνια στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συνθέτουν μετὰ δύναμιν ζωῆς τὴν ἑλληνικὴν του φυσιογνωμίαν, ἐνῶ συγχρόνως ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ ὅτι «εἰς κεφαλὴν γωνίας τῆς ἑλληνικότητος» εὐρίσκεται ἡ δραστικὴ ζωὴ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἰδιοπροσωπία τοῦ Ἔθνους μας, ὅπως αὐτὴ διετηρήθη καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τουρκοκρατίας, μετὰ τὴν πίστιν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἀδελφοσύνην καὶ ἔδωκε τὸ ἰδιαίτερον ἥθος ζωῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας, πρέπει καὶ σήμερον νὰ διατηρηθῇ, προκειμένου νὰ μὴν μείνωμεν Ἕλληνες χωρὶς ἑλληνικότητα, ἀδύναμοι νὰ ἀντικρύσωμεν τὸν θεάρεστον ποταμὸν τῶν Ἀγίων καὶ τῶν Ἡρώων ὁ ὁποῖος ποτίζει ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρον αὐτὴν τὴν εὐλογημένην πατρίδα. Παρίσταται λοιπὸν ἀνάγκη νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ κατατεθῇ αὐτὴ ἡ πολύτιμος ἰδιοπροσωπία μας, ὡς ζῶσα μαρτυρία ἐλευθερίας, διαρκείας, ἥθους καὶ ζωῆς, μετὰ σεμνότητα ἀλλὰ καὶ παρησιάν, ἐνώπιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν, μετὰ τοὺς ὁποίους σήμερον ἀποτελοῦμεν τὴν μεγάλην Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν.

Ἐορτάζει λοιπὸν σήμερον καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος! Ἡ ἐλευθερία, ὅπως τὴν ὠραματίσθη ὁ Σολωμός, ἀγρυπνᾷ μετὰ ὄψιν γεμάτην φροντίδα, ἀνησυχίαν καὶ περίσκεπιν. Ἀνησυχεῖ διὰ τοὺς Ἕλληνας, αἱ συνειδήσεις τῶν ὁποίων διαβρώνονται.

Ἀνησυχεῖ διὰ τὴν χριστιανικὴν πίστιν, διότι ἐπιχειρεῖται νὰ πληγωθῇ, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ αὐτὴν οἱ ἐλευθερωμένοι μετὰ τὸ σωτηριῶδες μήνυμά της ἄνθρωποι. Ἀνησυχεῖ διακρίνουσα ὅτι προωθείται ἓνας τρόπος ζωῆς χωρὶς ὄραμα, χωρὶς ἀρετὴν καὶ πίστιν, χωρὶς ὄντοτητα στερεωμένην εἰς τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἱστορίαν. Ἡ νεολαία σήμερον ἀκουμπᾷ κατὰ ἓνα μεγάλον ποσοστὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, διότι αὐτὴ ὑποστασιάζει τὰ ὁράματά της. Αὐτὸ εἶναι γεγονὸς ἐλπιδοφόρον.

Ἡ σημερινὴ μεγάλη θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἔορτὴ μᾶς προτρέπει νὰ δοῦμε εἰς τὸ λυκαυγὲς τῆς νέας χιλιετίας τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἱστορίας μας, ζητοῦντες τὴν προσευχὴν τῶν Ἀγίων καὶ τῶν Ἡρώων τῶν χρόνων ἐκείνων προκειμένου ὡς ἀληθινοὶ Ἕλληνες, νὰ στηρίξωμεν εἰς τοὺς ὅμους μας ἓναν Σταυρὸν Ὁμολογίας, Μαρτυρίου καὶ Ἀναστάσεως.

«*Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.*» Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Λαγκαδᾶ Σπυρίδων

† Ὁ Πολυνῆς καὶ Κιλκισίου Ἀπόστολος

† Ὁ Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἀντώνιος

† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Προκόπιος

† Ὁ Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριᾶς Προκόπιος

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Διονύσιος

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ἀλέξιος

† Ὁ Ἀττικῆς Παντελεήμων

† Ὁ Καρπενησίου Νικόλαος

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης Εὐστάθιος

† Ὁ Ἡλείας Γερμανὸς

Ὁ Ἀρχιεραρχαματεὺς
Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 2459/1997 ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΠΑΣΗΣ ΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΕΠΙ ΔΩΡΕΩΝ (Ν. 2873/2000)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 195
Άριθμ. Διεκπ. 90

Άθήνησι τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 11ης ὁδεύοντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι κατόπιν ἐπανειλημμένων καὶ ἐπιμόνων παρεμβάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς ἀρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας, πρό, οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Κώδικος Φορολογίας Εἰσοδήματος, κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. 2238/1994, διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Ἐκκλησία ἐπωμίζετο ἐπαχθῇ καὶ ἀδικαιολόγητον φορολογικὴν μεταχείρισιν καὶ ἐπιβάρυνσιν ἐπὶ τῶν δωρεῶν καὶ χορηγιῶν χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τὰ νομικὰ πρόσωπα αὐτῆς, εἰς βάρος τοῦ πομπαντικοῦ καὶ κοινωνικοῦ αὐτῆς ἔργου, ἐπετεύχθη εὐμενῆς τροποποιήσις τοῦ ὡς ἄνω νομοθετικοῦ καθεστῶτος, γενομένην διὰ τοῦ ἀρθροῦ 3 παράγραφος 8 τοῦ Ν. 2873/2000 μὲ θέμα: «Φορολογικὲς ἐλαφρύνσεις καὶ ἀπλουστεύσεις καὶ ἄλλες διατάξεις», συμφώνως τῷ ὁποίῳ **οὐδεμία παρακράτησις καὶ καταβολὴ φόρου ἀπαιτεῖται πλέον, ἐπὶ τῶν δωρεῶν χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου**.

Πρὸς δὲ τούτοις ὑπομνήσκομεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2631/15.5.1997 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ θέμα: «Ἐφαρμογὴ φορολογικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2459/1997 (Φ.Ε.Κ. 17 τ. Α', τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1997) εἰς ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ πρόσωπα», διαλαμβάνουσαν Συνοδικὰς Ἀποφάσεις ληφθείσας κατὰ τὸ παρελθόν, αἵτινες παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, πλὴν τῆς περιπτώσεως Γ' τῆς ὡς ἄνω Ἐγκυκλίου (Φόρος Δωρεῶν καὶ Χορηγιῶν), ἣτις ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐν τοῖς ὑπερθεν μνημονευθέντος Νόμου, πρὸς ὑμετέραν ἐνημέρωσιν.

Ὅθεν διαπέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ᾧδε, ἐν φωτοστατικοῖς ἀντιγράφοις, τὴν ὡς ἄνω μνημονευθεῖσαν Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς καὶ τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ περιέχον τὴν ὡς ἄνω νομοθετικὴν ρύθμισιν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:

1. Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης.
2. Ἱερὰς Μητροπόλεις Κρήτης.
3. Ἱερὰς Μητροπόλεις Δωδεκανήσου.
4. Ἐξαρχίαν Πάτμου.
5. Ἐκκλησιαστικοὺς Ὁργανισμοὺς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1519
Άριθμ. Διεκπ. 574

Άθήνησι τη 15η Μαΐου 1997

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2631

Πρὸς
τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα: «Ἐφαρμογὴ φορολογικῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2459/1997 (ΦΕΚ 17 τ.Α' τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1997) εἰς ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα».

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας, ἐγκαίρους καὶ ἐπιμόνους παρεμβάσεις Αὐτῆς πρὸς τοὺς ἀρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας, πρό, οὐ μὴν ἀλλὰ, καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Ν. 2459/1997 «περὶ καταργήσεως φοροαπαλλαγῶν», διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία ἐπωμίζεται ἐπαχθὴ καὶ ἀδικαιολόγητον φορολογικὴν μεταχείρισιν καὶ ἐπιβαρύνειν, εἰς βάρος τοῦ ποιμαντικοῦ καὶ κοινωνικοῦ της ἔργου, οὐδεμία εἰσέτι ἐπῆλθε τροποποίησις τοῦ ψηφισθέντος νόμου, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ὑπευθύνων, τίθησι ὑπ' ὅψιν ὑμῶν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς, τὰς ἐπενεχθείσας φορολογικὰς ρυθμίσεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ἔχουσα ὑπ' ὅψει τὰς ὑπ' ἀριθμ. 1042365/251/Β 0013/14.4.1997 καὶ 1026536/10164/Β 0012/4.3.1997 σχετικὰς ἐρμηνευτικὰς Ἐγκυκλίους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Α. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΕΞ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ Ὡς ΓΑΙΩΝ

1. Διὰ τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2459/1997 καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως Β' τοῦ Κωδ. Νόμου 2238/1994 δι' ἧς ἀπηλλάσσοντο τῆς Φορολογίας Εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν (ἐκμίσθωσις) τὰ εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ἀναφερόμενα Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ

Δικαίου (Ἱερὰ Μητροπόλεις, Ἱερὰ Μοναί, Ἱερὰ Ἑσυχαστήρια, Ἑνοριακοὶ Ναοί, Προσκυνηματικοὶ Ναοί, Ἐκκλησιαστικά Ἱδρύματα). Τῆς καταργήσεως τῆς ἀπαλλαγῆς ἐξαιρεῖται τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπερ συνεχίζει ἀπολαμβάνον τοῦ καθεστώτος τοῦ Ν. 2238/1994.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου II τῆς περιπτώσεως 20 τοῦ ἰδίου ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἢ ἀνωτέρω διάταξις τῆς περιπτώσεως 6 ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα ἀπεκτήθησαν ἀπὸ 1.1.1996.

3. Διὰ τῶν διατάξεων τῆς περιπτώσεως 19 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 2459/97 ὁρίζεται ὁ συντελεστὴς φορολογίας εἰς ποσοστὸν 10% διὰ τὰ ἐν λόγω ἐξ ἐκμισθώσεων οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν εἰσοδήματα τῶν προμνημονευθέντων ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων.

Σημειώσεις

α. Βάσει τῶν ἰσχυουσῶν γενικῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν ἢ γαιῶν, ὁ ἀνωτέρω συντελεστὴς φορολογίας 10% διαμορφοῦται τελικῶς ὡς ἑξῆς:

1 Φόρος Εἰσοδήματος	10%
2 Συμπληρωματικὸς φόρος	3%
Σύνολον (1)	13%
3 Προβεβαίωσις - προεἰσπραξις ἐπομένου ἔτους 50%	6.50%
Σύνολον (2)	19.50%
4 Χαρτόσημον καὶ Ο.Γ.Α.	3.60%
Γενικὸν Σύνολον (3)	23.10%

β. Διὰ τὰ ἐν λόγω εἰσοδήματα τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς εἰδικῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς 35% ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ τελικὸς συντελεστὴς ἐπιβαρύνσεως διαμορφοῦται εἰς τὸ 58.10%.

γ. Εἰς τὸν ἀνωτέρω συντελεστὴν 58.10% σωρευτικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ σχετικοῦ εἰσοδήματος τῶν Ἱερῶν Ναῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἐπιβα-

ρύνσεων διά τὰ λοιπὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα (π.χ. TAKE, Ἀποστολική Διακονία, Ραδιοφωνικός Σταθμός, Ἱερὰ Μητροπόλεις, Συνδικὸν Μέγαρον κ.λπ., τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ ἐπιβάρυνσις ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν 15% περίπου), τότε ὁ τελικὸς συντελεστὴς ἐπιβαρύνσεως ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσοστὸν 73,10% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἔξ οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν.

δ. Ὁ φόρος εἰς ποσοστὸν 10% (καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιβαρύνσεις) ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ σχεδὸν ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἔξ οἰκοδομῶν καὶ γαιῶν, καθ' ὅσον ἐλάχισται δαπάναι ἐκπίπτουσι ἐκ τοῦ φορολογητέου τούτου εἰσοδήματος ὡς π.χ. ἀσφάλιστρα καὶ ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου μέχρις ποσοστοῦ 15% ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ ἀκινήτου (κατοικία, κατ' ἄσθημα, γραφεῖον, οἰκόπεδον κ.λπ.) καὶ ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ δαπάναι ἔχουσι καταχωρισθῇ εἰς τὰ λογιστικά βιβλία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἢ τοῦ Ν.Π.Ι.Δ., μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος.

Β. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

1. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 2459/1997 θεσμοθετεῖται ἀπὸ 1.1.1997 φόρος μεγάλης ἀκινήτου περιουσίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 21-35 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 23, παράγρ. 1, τοῦ Νόμου 2459/1997 τῆς ρυθμίσεως ταύτης ἀπαλλάσσονται τὰ Ν.Π.Ι.Δ., καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τοῦ φόρου μεγάλης ἀκινήτου περιουσίας τὰ Ἑκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου τὰ ὀριζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Ἐγκύκλιος Ὑπ. Οἰκονομικῶν 1130/14.4.1997 σελ. 8 καὶ 9).

3. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς υποχρεώσεως διὰ τὴν ὑποβολὴν Δηλώσεως Φόρου Μεγάλης Ἀκινήτου Περιουσίας (Φ.Μ.Α.Π.) τὸ ἄρθρον 26 παρ. 5 περίπτωσις β. τοῦ Ν. 2459/1997 ὀρίζει ὅτι «ὑποβάλλουν δήλωσιν ὅλα τὰ Νομικά Πρόσωπα καὶ οἱ κοινωνίαι Ἀστικοῦ Δικαίου». Πλὴν ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1130 Πολ./14.4.1997 Ἐγκυκλίου του (σελ. 14) διευκρινίζει ὅτι τὰ ἀπαλ-

λασσόμενα τοῦ φόρου Νομικά Πρόσωπα ὑποβάλλουσι καὶ αὐτὰ δήλωσιν Φ.Μ.Α.Π. καταγράφοντα μόνον τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῶν, ἀνεῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀντικειμενικῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Σημειώσεις

α. Ἐνεκα τῆς ρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, δι' ἧς οἱ συμβολαιογράφοι εἰς τὴν σύνταξιν συμβολαίου μεταβιβάσεως ὑποχρεοῦνται ὅπως μνημονεύωσι τὴν σχετικὴν βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Δ.Ο.Υ. ὅτι ὑπεβλήθη δήλωσις Φ.Μ.Α.Π. θεωρεῖται ἀπαραίτητος ἡ ὑποβολὴ δηλώσεως Φ.Μ.Α.Π. διὰ τὴν περίπτωσιν ἐνδεχομένης μελλοντικῆς μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν προστίμων λόγω ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς.

β. Ἡ δήλωσις Φ.Μ.Α.Π. ὑποβάλλεται εἴτε εἰς τὴν ἀρμοδίαν Δ.Ο.Υ. ἐντὸς τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως τοῦ Φόρου Εἰσοδήματος, εἴτε ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς διὰ συστημένης ἐπιστολῆς.

γ. Εἰδικῶς διὰ τὸ τρέχον ἔτος 1997, ἐπεὶ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καθυστέρησε καὶ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ Νόμου 2459/1997 ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ἐρμηνευτικῶν Ἐγκυκλίων, ἐδόθη προφορικὴ ἐντολὴ διὰ τὴν μὴ ἐπιβολὴν προστίμων λόγω ἐκπροθέσμου, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως Φ.Μ.Α.Π. ὑπὸ τῶν ἀπαλλασσομένων τοῦ φόρου νομικῶν προσώπων.

δ. Πρὸς τούτοις διευκρινίζεται ὅτι ὑποβάλλεται δήλωσις διὰ τὰ ἐντὸς συναλλαγῆς ἀκίνητα, τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως δύναται νὰ ἀποτελέσωσι «ἀντικείμενον μεταβιβάσεως» καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν καταγράφονται οἱ Ἱεροὶ Ναοί, αἱ Ἱερὰ Μοναὶ καὶ ἐν γένει οἱ χώροι λατρείας (τὰ ἐκτὸς συναλλαγῆς).

Γ. ΦΟΡΟΣ ΔΩΡΕΩΝ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΙΩΝ

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 12 περίπτωσις 5 τοῦ Ν. 2459/1997 ὀρίζεται ὅτι «...ὁ δωρητὴς ὀφείλει νὰ παρακρατῇ φόρο μὲ συντελεστὴ 20% πλεον ἀπὸ 100.000 δρχ. ποσὸν τῆς δωρεᾶς ἢ χορηγίας, νὰ τὸν ἀποδώσῃ σὲ οἰαδήποτε Δ.Ο.Υ. μέχρι

τήν λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της οικείας δήλωσης φορολογίας εισοδήματός του και να συνυποβάλει το πρωτότυπο του παραστατικού καταβολής του φόρου, μετά της δηλώσεώς του, προκειμένου να εκπέσει από το δηλούμενον εισόδημά του».

Σημειώσεις

Διά της εν λόγω διατάξεως ουδόλως εμπλέκεται ο δωρεοδόχος εις τὰς διαδικαστικάς υποχρεώσεις πληρωμής του φόρου δωρεᾶς 20% αἱ ὁποῖαι μὴ τηρούμεναι ἐντὸς τῆς προβλεπομένης προθεσμίας, ἀποστεροῦσι τὸν δωρητὴν τοῦ δικαιώματος ἐκπτώσεως τῆς δωρεᾶς ἐκ τοῦ δηλουμένου εισοδήματός του.

Δ.ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΠΑΓΙΩΝ ΤΕΛΩΝ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ - ΑΔΕΙΩΝ

1. Διά της διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1, τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 2459/1997 θεσμοθετεῖται ὅτι αἱ παντὸς εἶδους ἄδειαι καὶ αἱ ἀνανεώσεις αὐτῶν αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν δημοσίων, δημοτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἢ παρὰ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χιλίων (1.000) δραχμῶν.

2. Διά της διατάξεως τῆς περιπτώσεως δ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, θεσμοθετεῖται ὅτι ἡ ἄδεια γάμου θρησκευτικοῦ ἢ πολιτικοῦ καὶ ἡ πρᾶξις διαζυγίου ὑπόκειται εἰς τέλος πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν.

Σημειώσεις

Τὸ διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀναμορφούμενον τέλος προσανέξανεται διὰ τῶν ἤδη καθιερωμένων προσθέτων ἐπιβαρύνσεων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος
† Ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος
† Ὁ Κορίνθου Παντελεήμων
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Στέφανος
† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἀνδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεος
† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου ΤΙΤΟΣ

† Ὁ Ἰωαννίνων Θεόκλητος
† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουςσῶν Διονύσιος
† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Μελέτιος
† Ὁ Ἰερισσοῦ, Ἀγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου Νικόδημος
† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
† Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος

Ὁ Ἀρχιεπισκοπεὺς
† Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνός

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ:

- Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κρήτης.
- Ἱερὰς Μητροπόλεις Κρήτης.
- Ἱερὰς Μητροπόλεις Δωδεκανήσου.
- Ἐξαρχίαν Πάτμου.
- Ἐκκλησιαστικὸν Ὁργανισμὸν. Παρ' ἡμῖν.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2873/28.12.2000 (ΦΕΚ 285 Α'), ἔχει ὡς ἑξῆς:

8. Τὸ δέκατο τέταρτο ἐδάφιο τῆς περίπτωσης δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Κώδικα Φορολογίας Εἰσοδήματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄν τὰ χρηματικὰ ποσὰ δωρεῶν καὶ χορηγιῶν ποὺ ἐκπίπτουν ὑπερβαίνουν ἀθροιστικά, γιὰ κάθε δωρεοδόχο ἢ ἀποδέκτη τῆς χορηγίας, τὸ ποσὸ τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) δραχμῶν ἐτησίως, γιὰ νὰ ἀφαιρεθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τὸ συνολικὸ εἰσόδημα τοῦ δωρητῆ ἢ χορηγοῦ ὀφείλεται φόρος μὲ συντελεστὴ δέκα τοῖς ἑκατὸ (10%) στὸ πάνω ἀπὸ ἓνα ἑκατομμύριο (1.000.000) δραχμὲς ποσὸ τῆς δωρεᾶς ἢ τῆς χορηγίας. Τὸ ποσὸ τοῦ φόρου παρὰκρατεῖται ἀπὸ τὸν δωρητὴ ἢ τὸν χορηγό, κατὰ περίπτωση καὶ ἀποδίδεται ἀπὸ αὐτὸν σὲ ὅποιανδήποτε Δημόσια Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία μέχρι τῆς λήξης τῆς προθεσμίας γιὰ τὴν ἐπίδοση τῆς ἐτήσιας δήλωσης φορολογίας τοῦ εἰσοδήματός του. Τὸ πρωτότυπο τοῦ παραστατικοῦ καταβολῆς τοῦ φόρου ὑποβάλλεται μὲ τὴν ἐτήσια δήλωση φορολογίας εἰσοδήματος τοῦ ὑποχρέου. **Γιὰ τὶς δωρεὲς χρηματικῶν ποσῶν πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου δὲν ἀπαιτεῖται παρὰκράτηση καὶ καταβολὴ φόρου.**»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 257
Ἀριθμ. Διεκπ. 134

Ἀθήνησι τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιτελεῖ, κατὰ τὴν τελευταίαν τριακονταετίαν, ἱεραποστολικὸν ἔργον εἰς 45 Χώρας τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἐκ τῆς προσπάθειάς ταύτης ἀποκτηθεῖσα ἄχρι τοῦδε ἐμπειρία, προβάλλει τὸ μήνυμα τῶν ἀνοιχτῶν πρὸς Ἱεραποστολὴν ὀριζόντων. Ἡ ἀδυναμία τῶν παραδοσιακῶν θρησκειῶν ἵνα ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ὑπαρξιακὰς ἀναζητήσεις τῶν Λαῶν τῆς Ἀσίας, ἡ ἀποτυχία τοῦ δυτικοῦ χριστιανισμοῦ λόγῳ ἀποικιοκρατῶν καταβολῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ὁ ἐξοντωτικὸς βιασμός τῶν προχριστιανικῶν πολιτισμῶν τῆς Κεντρικῆς καὶ Λατινικῆς Ἀμερικῆς ἀπὸ τὸν Ρωμαιοκαθολικὸν Χριστιανισμόν, ὡδήγησαν τὸν παγκόσμιον θρησκευτικὸν χάρτην εἰς οὐδέτεραν θρησκευτικὴν ζώνην.

Ἡ πρόκλησις, διὰ τὴν περαιτέρω διερεύνησιν τῆς ἱεραποστολικῆς προσπάθειας πρὸς τὰ ἔθνη, προέρχεται ἐκ τῶν προηγηθέντων ἀφετηριακῶν ἐρεθισμάτων, ἅτινα συμπορεύονται μετὰ πλείστων ἄλλων παραγόντων ὡς ἡ μαζοποίησης, ἡ παγκοσμιοποιήσις καὶ ἡ ἀδυναμία προσλήψεως τῶν τοπικῶν πολιτισμῶν ὑπὸ τῶν δυτικῶν ἱεραποστολῶν.

Ἀφετηριακὸς μοχλός, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἱεραποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, εἶναι ἡ ἐξεύρεσις, ἐπιμόρφωσις καὶ ἀποστολὴ καταλλήλων ἱεραποστόλων, κατὰ προτεραιότητα Κληρικῶν. Εἴκοσι, πρὸς τὸ παρόν, πεπαιδευμένοι Κληρικοὶ δύνανται ἵνα μεταβάλωσιν ἐπὶ τὰ βελτίω τὸν παγκόσμιον ἱεραποστολικὸν χάρτην τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ὅθεν, Συνοδικῇ Ἀποφάσει, ληφθεῖσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 9ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ποιμαντικῆς μερίμνης τῶν ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἐνταχθῇ τοῦτο μὲν ἡ καλλιέργεια τῆς ἀναγκαιότητος τῆς Ἱεραποστολῆς, τοῦτο δὲ ἡ ἀνάδειξις καὶ ἐξεύρεσις Κληρικῶν ἢ καὶ Λαϊκῶν ἐκ τῶν κατὰ τόπους Μητροπολιτικῶν περιφερειῶν καὶ μάλιστα ἐκ τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων, προκειμένου ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὰς Χώρας τῆς ἱεραποστολῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκπαιδευθῶσι καταλλήλως συμφώνως πρὸς τὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα, ἅτινα συγκροτοῦνται ὑπὸ τῶν ἱεραποστολικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Παρακαλοῦμεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὅπως ὑπάρξῃ μέριμνα διὰ τὴν ἐνεργοποίησιν τῶν Γραφείων Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 380/366/19.3.1988 Ἐγκύκλιον Συνοδικὸν Σημείωμα. Τὸ Γραφεῖον Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔχει καταρτίσει σχέδιον λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ Ἱεραποστολικῶν Γραφείων καὶ προτείνει τρόπους συλλογικοῦ συντονισμοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πρακτικῶν ἀναγκῶν τῶν χωρῶν τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ διὰ τῆς παραλλήλου ἐνεργοποίησης πυρηνῶν λαϊκῶν συμπαραστῶν τῆς Ἱεραποστολῆς.

Γνωρίζομεν ὡσαύτως ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐστάλη ἔγγραφον καὶ πρὸς τοὺς Ὀρθόδοξους Ἱεραποστολικοὺς Συλλόγους τοὺς δραστηριοποιουμένους ἐν τῷ κλίματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν δι' οὗ ὑπογραμμίζεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐν πνεύματι ὑπακοῆς καὶ συνεργασίας μετὰ τῶν ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἐπιτελέσεως πάσης ἐκδηλώσεως ἢ ἄλλης ἱεραποστολικῆς προσπάθειας, ὡς καὶ τῆς συνεργασίας αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου Ἐξωτερικῆς

Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦτο μὲν πρὸς περιστολὴν τῆς καινοφανοῦς καὶ ἀντικανονικῆς δράσεως ἐνίων προσώπων ἢ σωματείων δραστηριοποιουμένων ἱεραποστολικῶς ἐρήμην τοῦ ἐκασταχοῦ Ἀρχιερέως καὶ τῆς Ἐκκλησίας γενικώτερον, τοῦτο δὲ πρὸς περαιτέρω πρόοδον τοῦ θεοφιλοῦς ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς.

Πρὸς τούτοις, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνημερώσῃτε τὸ Γραφεῖον Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας περὶ τοῦ ὀρισθέντος ἢ ὀρισθησομένου ὑφ' ὑμῶν ὑπευθύνου διὰ τὴν

ὀργάνωσιν τῶν προαναφερθέντων Γραφείων, ἵνα ἀποσταλῶσιν ἐν συνεχείᾳ αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ὅλου σχεδίου καὶ διὰ τὸν τρόπον πρακτικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

Κοινοποιήσις:
Γραφεῖον Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 314
Ἀριθμ. Διεκπ. 170

Ἀθήνησι τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 766/2000 Πράξεως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀποσταλείσης τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἀπὸ 11.1.2001 Γράμματος τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ τέως Πρεσβύτερος κ. Εὐγένιος Shockley, πρῶην Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀτλάντας Ἀμε-

ρικής καὶ πρῶην Ἐφημέριος τῆς Ἑλληνορθόδοξου Κοινότητος Huntsville Alabama, διὰ τὰ εἰς αὐτὴν ἐπέπεσε κανονικὰ παραπτώματα, καθυπεβλήθη τῇ ἐσχάτῃ ποινῇ τῆς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης καθαιρέσεως καὶ ἐπανήχθη εἰς τὰς τάξεις τῶν λαϊκῶν.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ Ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἀνακοινούμενοι ὑμῖν, παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσει
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 707
Ἀριθμ. Διεκπ. 324

Ἀθήνησι τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2001

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς

τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 8ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς, ἀσχοληθεῖσα μὲ τὸ πάντοτε ἐπίκαιρον καὶ οὐσιαστικὸν θέμα τῆς καλλιιεργείας τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπὸ ἐτῶν καθιερωθείσης Ἑβδομάδος Ἱερατικῶν Κλίσεων, ἀγομένης ἐφέτος ἀπὸ 12ης ἕως 18ης Μαρτίου ἐ.ἔ. (Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), ἀπεφάσισε τὴν διοργάνωσιν Πανελληνίου διαγωνισμοῦ συγγραφῆς κειμένου, μὲ θέμα τὴν «Ἱερατικὴν Κλίσιν» τῇ ποιμαντικῇ εὐθύνῃ τοῦ οἴκειοι Ἱεράρχου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς οὐσιαστικῆς προβολῆς τοῦ ὅλου θέματος καὶ τῶν θετικῶν ἐξ αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ὡς ἄνω διαγωνισμοῦ γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

1. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν δύνανται νὰ λάβουν μέρος:

- α) Κληρικοί,
- β) Πρεσβύτεροι καὶ τέκνα Κληρικῶν,
- γ) Νέοι ἀπὸ 12 ἕως 25 ἐτῶν,
- δ) Ὑποψήφιοι Κληρικοί καὶ Ἱεροσπουδασταὶ καὶ
- ε) Λοιποὶ χριστιανοί.

2. Τὰ κείμενα θὰ παραδοθοῦν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τῆς διαμονῆς (προκειμένου περὶ λαϊκῶν) ἢ τῆς Ὑπηρεσίας (ἐπὶ Κληρικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν) ἕως τῆς 31ης μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ἐκάστη Ἱερὰ Μητρόπολις θὰ συστήσῃ Ἐπιτροπὴν κρίσεως ἢ ὁποία θὰ ἐπιλέξῃ τὰ

δύο καλύτερα κείμενα δι' ἐκάστην τῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν καὶ θὰ ὑποβάλλῃ ταῦτα εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν κρίσεως ἕως τῆς 30ῆς μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν βρεθοῦν ἄξια ἐπιλογῆς δύο κείμενα ἐξ ἐκάστης κατηγορίας, ἀλλὰ ὑπάρχουν περισσότερα τῶν δύο ἀξιόλογα ἐξ ἐτέρας κατηγορίας, ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ ὑποβληθοῦν περισσότερα τῶν δύο, ἀρκεῖ ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὰ δέκα.

3. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιλέξῃ τελικῶς τὰ πέντε (5) καλύτερα κείμενα ἐξ ἐκάστης κατηγορίας (συνολικῶς 25), τὰ ὁποῖα καὶ θὰ δημοσιευθοῦν εἰς καλαίσθητον τόμον ὅστις θὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ὁ τόμος θὰ παρουσιασθῇ εἰς δημοσίαν τελετὴν κατὰ τὴν ἑβδομάδα Ἱερατικῶν Κλίσεων τοῦ 2002.

4. Τὰ κείμενα δέον ὅπως μὴ ὑπερβαίνουν εἰς ἑκτὰσιν τὰς πέντε (5) σελίδας ἡλεκτρονικοῦ ὑπολογιστοῦ ἢ γραφομηχανῆς διπλοῦ διαστήματος. Πιθανοὶ δὲ ἄξονες προβληματισμοῦ δυνατόν νὰ εἶναι:

– Βιώματα καὶ ἐμπειρίαι συντελέσασαι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερωσύνης.

– Σκέψεις διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κληρικοῦ σήμερον ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰδιαιτερότητας τοῦ συγχρόνου κόσμου. Προτάσεις διὰ μίαν ἀποτελεσματικωτέραν ποιμαντικὴν.

– Ὁραματισμοὶ διὰ τὸν Κληρικὸν τοῦ 21ου αἰῶνος. Πῶς ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος βλέπει τὸν Κληρικὸν καὶ πῶς θὰ τὸν ἤθελε.

– Προβληματισμοὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Κληρικοῦ, τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει, τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ὑπάρξουν περισσότεραι καὶ καλύτεραι πρεσβύτεραι καὶ τί πρέπει νὰ προσεχθῇ ὡς πρὸς τὰ παιδιά.

– Προτάσεις διὰ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐν γένει προετοιμασίας τῶν Κληρικῶν.

– Σκέψεις διὰ μίαν ὑγιεινέραν Ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν εἰς ζητήματα σχέσεων Ἐπισκόπου καὶ Κληρικῶν ἢ Συνεφημερίων μεταξὺ των.

– Ὁ Κληρικὸς ὡς ἄνθρωπος: ἀδυναμίες, ἀνάγκαι καὶ συναισθήματά του.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπιθυμεῖ νὰ τονίσῃ ὅτι ἐλπίζει μὲ τὸν διαγωνισμόν αὐτὸν νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τῶν στελεχῶν καὶ τῶν τέκνων Αὐτῆς καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὸν εἶναι ἐλευθέρως δι' οἷονδήποτε θὰ ἐπεθύμει τοῦτο. Τὰ κριτήρια τῆς ἐπιλογῆς θὰ εἶναι ἡ πρωτοτυπία, ἡ οὐσιαστικὴ προσέγγισις τῶν θεμάτων, ἡ ὑπευθυνότης τῶν

προτάσεων, καὶ ἡ προβολὴ τοῦ διαχρονικοῦ μηνύματος τῆς Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραρχία

Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

Κοινοποιήσις:

Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημερικοῦ Κλήρου. Παρ' ἡμῖν.

